

tento členský stát stává státem, který je podle čl. 16 odst. 1 úvodní věty nařízení č. 343/2003 příslušným k posouzení žádosti nebo musí vnitrostátní orgán, který posouzení vykonává, v souladu s unijním právem, pokud během řízení o opravném prostředku podle čl. 19 odst. 2 nařízení č. 343/2003 — bez ohledu na tento souhlas — dospěje k závěru, že podle kapitoly III nařízení č. 343/2003 je příslušný jiný stát (i když tomuto státu nebyla určena žádná žádost o přijetí nebo tento stát neudělil souhlas), závazně stanovit příslušnost tohoto jiného členského státu pro jeho řízení o rozhodnutí o opravném prostředku? Existují v tomto ohledu subjektivní práva každého žadatele o azyl na posouzení jeho žádosti určitým členským státem, který je příslušný podle těchto kritérií o příslušnosti?

- 2) Je třeba čl. 10 odst. 1 nařízení č. 343/2003 vykládat v tom smyslu, že členský stát, v němž došlo k prvnímu nedovolenému vstupu (dále jen „první členský stát“) je povinen při uskutečnění následujících skutkových okolností uznat svou příslušnost k posouzení žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země.

Státní příslušník třetí země přicestuje ze třetí země nedovoleným způsobem do dotčeného prvního členského státu. Nepodá v něm žádost o azyl. Vycestuje následně do třetí země. Po méně než třech měsících přicestuje protiprávně z třetí země do jiného členského státu EU (dále jen „druhý členský stát“). Z tohoto druhého členského státu okamžitě vycestuje do třetího členského státu a podá v něm první žádost o azyl. K tomuto okamžiku uplynulo méně než 12 měsíců od jeho prvního protiprávního vstupu do prvního členského státu.

- 3) Je bez ohledu na odpověď na otázku 2, pokud se v případě tzv. prvního uvedeného členského státu jedná o členský stát, jehož azylový systém vykazuje zjištěné systematické nedostatky, které jsou totožné s nedostatky popsány v rozsudku Evropského soudu pro lidská práva ze dne 21.01.2011, M.S.S., 30.696/09, vhodné jiné posouzení prvního členského státu příslušného ve smyslu nařízení č. 343/2003, bez ohledu na rozsudek Soudního dvora ze dne 21. prosince 2011, C-411/10 a C-493/10? Je možné zejména vycházet z toho, že pobyt v takovém členském státě není již od počátku vhodný, aby představoval skutkový stav, na němž je ve smyslu článku 10 nařízení č. 343/2003 založena příslušnost?

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států (Úř. věst. L 50, 25.2.2003, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 109).

Žaloba podaná dne 28. srpna 2012 — Spolková republika Německo v. Rada Evropské unie

(Věc C-399/12)

(2012/C 343/11)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Spolková republika Německo (zástupci: N. Graf Vitzthum a T. Henze, Bevollmächtigte)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně se domáhá, aby Soudní dvůr

— prohlásil rozhodnutí Rady ze dne 18. června 2012 (¹) za neplatné

— uložil Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Svou žalobou napadá Spolková republika Německo rozhodnutí Rady ze dne 18. června 2012 „kterým se stanoví postoj, který se má přijmout jménem Evropské unie, pokud jde o některá usnesení, jež mají být předmětem hlasování v rámci Mezinárodní organizace pro révu a víno (OIV)“.

Podle názoru spolkové vlády došlo při přijetí tohoto rozhodnutí k nesprávnému právnímu posouzení, když se jeho právním základem stal čl. 218 odst. 9 SFEU. Čl. 218 odst. 9 se týká výlučně přijímání postojů Unie v orgánech, které byly zřízeny na základě mezinárodních dohod, kterých je Unie členem. Čl. 218 odst. 9 SFEU oproti tomu nepřipouští žádný vliv na zastupování členských států v orgánech mezinárodních organizací, jejichž členy jsou na základě mezinárodních dohod pouze členské státy. Dále se čl. 218 odst. 9 SFEU týká pouze „aktů s právními účinky“, tedy mezinárodně závazných aktů. U rezolucí OIV se však o takové právní akty nejedná.

Pro rozhodnutí Rady nelze kromě toho najít ani jiný právní základ.

(¹) Dokument Rady č. 11436/12 „kterým se stanoví postoj, který se má přijmout jménem Evropské unie, pokud jde o některá usnesení, jež mají být předmětem hlasování v rámci Mezinárodní organizace pro révu a víno (OIV)“.